

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
MAŁOPOLSKIEGO

Marek Nawara

72706 / 28.04.2010

3028

Szanowny Panie Burmistrzu

Kraków, dnia 22 kwietnia 2010 r.

Nasz znak: SW.I.6132-8/10

Szanowny Pan
Jan Golba
Burmistrz Miasta i Gminy Uzdrowskiej
Muszyna

Problematyka realizacji projektu budowy kompleksu narciarskiego „Siedem Dolin” na terenie Popradzkiego Parku Krajobrazowego została poddana wnikliwej analizie formalno-prawnej przez służby mi podległe. Analizę tą przedkładam Panu Burmistrzowi w załączeniu.

Nie ulega wątpliwości, iż podjęta inicjatywa może przyczynić się do znaczącej poprawy sytuacji ekonomicznej gminy. Realizacja i wdrożenie nowoczesnej oferty turystyczno-rekreacyjnej, jaką byłaby budowa nowych wyciągów krzesełkowych i orczykowych oraz tras narciarskich łączących dotychczasowe strategiczne w Małopolsce stacje narciarskie tj.: Wierchomla, Jaworzyna i Słotwiny, może w istotny sposób wzmocnić pozycję województwa małopolskiego w konkurencji z innymi regionami.

Jednakże dążąc do wzrostu gospodarczego należy również mieć na uwadze ochronę istniejących zasobów przyrodniczych. Konieczne jest poszukiwanie kompromisowych rozwiązań tym bardziej, że istnieją zapisy prawne umożliwiające ich zastosowanie. W tym konkretnym przypadku zakazy zawarte w Rozporządzeniu Wojewody Małopolskiego Nr 5/05 z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie ochrony Popradzkiego Parku Krajobrazowego nie stoją na przeszkodzie realizacji tego typu inwestycji. Zgodnie z art. 17 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody dopuszcza możliwość realizacji na terenie parku krajobrazowego przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, które nie wymagają opracowania raportu oddziaływania na środowisko lub z przeprowadzonej oceny wynika, że nie wywrą one negatywnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.

Reasumując chciałem również podkreślić, iż rozważany obszar Popradzkiego Parku Krajobrazowego objęty jest specjalną, wspólnotową ochroną przyrody, to jest Naturą 2000 Ostoja Popradzka. Powyższe skutkuje obowiązkiem stosowania się do nakazów i zakazów wynikających z tej formy ochrony przyrody, przy czym organem prowadzącym te zadania pomimo, iż jest to Popradzki Park Krajobrazowy, jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie.

Z poważaniem

[Handwritten signature]

Otrzymują:
1. Adresat + załącznik
2. a/a

ul. Basztowa 22
31-156 Kraków

Załącznik do pisma
Znak SW.I.6132-8/10

Popradzki Park Krajobrazowy został powołany uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Nowym Sączu z dnia 11 września 1987 r. Podstawą prawną utworzenia parku były ustawy: o systemie Rad Narodowych i Samorządzie Terytorialnym oraz ustawa o ochronie i kształtowaniu środowiska. Parki krajobrazowe jako forma ochrony przyrody zostały wprowadzone w ustawie z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody, w której określone zostały ramowe zasady jak na takich terenach należy prowadzić gospodarkę zrównoważoną. W ustawie tej (obecnie ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r., Dz. U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.) ustawodawca zawarł katalog zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych. Zgodnie z art. 16 pkt.3 ww. ustawy wojewoda (aktualnie sejmik wojewódzki) ustanawia w drodze uchwały zestaw zakazów z art. 17 ust. 1 w zależności od potrzeb ochronnych danego parku krajobrazowego.

Nawiązując do regulacji zawartych w ustawie Prawo ochrony środowiska w brzmieniu obowiązującym obecnie, zauważyć należy, że art. 51 został istotnie usunięty na skutek nowelizacji z dnia 3 października 2008 r. Tak więc Rozporządzenie Wojewody nr 5/05 z dnia 23 maja 2005 r. w sprawie ochrony Popradzkiego Parku Krajobrazowego oparte zostało na podstawie prawnej obecnie nie obowiązującej w ustawie p.o.ś. Nie mniej należy zauważyć, co następuje. Art. 172 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), brzmi: „Dotychczasowe akty prawa miejscowego wydane na podstawie art. 19 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 150 zachowują moc do dnia wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie art. 19 ust. 6, 6a i 7 ustawy zmienianej w art. 150, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”, co wskazuje na utrzymanie w mocy wymienionego rozporządzenia Wojewody (jako wydanego na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy p.o.ś).

Ponadto przepis § 32 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) określa, że zmiana treści przepisu upoważniającego do wydania aktu wykonawczego, polegająca na zmianie rodzaju aktu, zakresu spraw przekazanych do uregulowania lub wytycznych dotyczących treści aktu, powoduje utratę mocy obowiązującej aktu wykonawczego, wydanego na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego. Utraty mocy obowiązującej nie powoduje natomiast nowelizacja przepisu upoważniającego, polegająca jedynie na zmianie organu upoważnionego do wydania aktu wykonawczego (zgodnie z § 32 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej).

Należy również wskazać, że ustawodawca usuwając obostrzenia w postaci zakazów obowiązujących na terenie parków krajobrazowych z przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska nie spowodował, iż zakazy te nie obowiązują, gdyż są one umieszczone obecnie w przepisach ustawy z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (zostały dodane

na mocy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko o udostępnianiu informacji).

W kontekście realizacji inwestycji polegającej na budowie kompleksu narciarskiego „Siedem Dolin” nadmieniam, iż z postanowień art. 17 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody wynika, że wystąpienie podstaw do zwolnienia z zakazów obowiązujących na terenie parku krajobrazowego związane jest z kumulatywnym spełnieniem dwóch przesłanek, tj. przedsięwzięcie nie jest objęte obowiązkiem sporządzenia raportu oddziaływania i jednocześnie postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko wykazało brak niekorzystnego wpływu na przyrodę. W początkowym okresie obowiązywania przepisu nie budziło to wątpliwości interpretacyjnych, gdyż lista przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymagających przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko miała charakter zamknięty i była określona w wydawanym na podstawie art. 51 ust. 8 Prawo ochrony środowiska, rozporządzeniu wykonawczym w sprawie rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Natomiast po wejściu w życie z dniem 15 listopada 2008 r. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.), już tak nie jest. Zgodnie z postanowieniami art. 59 ust. 1 pkt. 1 i 2 tego aktu prawnego, przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko,
- planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji.

W przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt. 2 ww. ustawy, ocena oddziaływania na środowisko (a w następstwie opracowanie raportu oddziaływania na środowisko) będzie miała charakter fakultatywny, a obowiązek ten będzie ustalany w drodze postanowienia. Dlatego też w obecnej chwili o tym, czy rozwiązania wynikające z art. 17 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody znajdują zastosowanie, będzie można przesądzić dopiero po przeprowadzeniu postępowania w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dopiero wówczas będzie bowiem wiadomo, czy zachodzi konieczność opracowania raportu oddziaływania na środowisko i czy będzie przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym w przepisie tym nie powinno być mowy o wyniku oceny oddziaływania na środowisko, gdyż niekoniecznie ocena ta musi być przeprowadzana. Z punktu widzenia możliwości realizacji jednego z wymienionych w art. 59 ust. 1 pkt. 2 przedsięwzięć na terenie parku krajobrazowego, istotne jest

aby nie wymagało ono opracowania raportu oddziaływania na środowisko, a w następstwie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Szczegółowe zasady kwalifikacji przedsięwzięć do grupy oddziałujących znacząco na środowisko lub mogących znacząco oddziaływać na środowisko, powinny być określone w rozporządzeniu wykonawczym wydanym na podstawie art. 60 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji. Niestety delegacja ta nie została jeszcze wykonana. Dlatego też, zgodnie z postanowieniami art. 173 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji, w okresie przejściowym nie dłuższym niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie tego aktu prawnego znajdować będą zastosowanie reguły wynikające z rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573 z późn. zm.).

Podsumowując, na terenie parku krajobrazowego mogą być umiejscowione tylko takie przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko, które nie wymagają opracowania raportu oddziaływania na środowisko lub z przeprowadzonej oceny wynika, że nie wywrą one negatywnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.

Jeśli chodzi o obowiązywanie rozporządzenia Wojewody w zakresie odwołania się do art. 51 p.o.ś, to jak wskazano wyżej powyższy zakaz nie wynika z samego aktu prawa miejscowego, co z ustawy o ochronie przyrody.

Ponadto zauważyć należy, że teren Popradzkiego Parku Krajobrazowego pokrywa się z obszarem Natura 2000 Ostoja Popradzka, co skutkuje koniecznością stosowania się do nakazów i zakazów wynikających z tej formy ochrony przyrody, a organem prowadzącym te zadania jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, pomimo iż jest to park krajobrazowy.

